

BUITEN LEVEN.

Vriendlijk is het buitenleven
In den lente- en zomertijd,
Waar in welig groene dreven
't Hart zich in hun schoon verblijdt.
Na de gure winterdagen
Is hun rijkdom dubbel zoet,
Als het oog in veld en hagen
Enkel bloem en bloesem groet.

Needrig zij de kleine woning,
Die zich onder 't loof verbergt,
Vrede woont, waar plichtsbetooning
't Slaven niet der eerzucht vergt.
Lustig ploegen, hoopvol zaaien,
Ijvrig wieden doet den grond
Vruchtbaar zijn tot rijklijk maaien,
En houdt lijf en ziel gezond.

Waar kent in hun prille jaren
Knaap en meisje meer genot,
Dan waar bij zijn saâmvergaren
't Jonge volkje vrij ravot.
Neen, wie buiten zonder zorgen
Doen mag naar 't zijn hart gelust,
Kent genieten van den morgen
Tot het uur van de avondrust.

Bieden bloemhof, weide en akker
Beurtlings arbeid, zorg en loon,
Eend en pluimdier strekt tot makker
Kindren bij hun vreugdbetoon.
Vriendlijk is het buitenleven;
Bij genieten onbenijd
Kan het meer dan schatten geven
In den lente- en zomertijd.

Wat is 't leven in de steden
Eng bemurd met hout en steen,
En hoe licht ziet ontevreden
Enkel m' er den mensch alleen.
Buiten, o hoe voelt zich nader
't Hart in alles bij den Heer,
Als getrokken tot den Vader
En tot leven Hem ter eer.

ARNHEM.

C. S. A. v. S.